

(శ్రీ)

గోవిందమంజరి కావలి:

భజ గోవిందం భజ గోవిందం భజ గోవిందం మూడవతే.
చంద్రహస్తే సర్వహితే కాతే । సహివహి రక్షతి దుష్కృత్యారణే ।

గోవిందుఁ గొలుపు గోవింకుఁ గొలుపు । గోవి, గుఁ గొలుపు మూడవతే.
కావదు కానదిలు దుష్కృత్యారణే కాలుఁడు విమఁ గోవి చవ రాఁ గొనే

మూడవ తేహి భవాగమర్పణం । ఓరు సద్బుద్ధిం పునశ్చి విత్కృత్యం
యస్మాదే సేవకర్తృపాత్రం । తత్త్వం ప్రస వియోదయ సత్త్వం భవ

౧॥

విజువు భవాగమర్పణం వెదగఁగా! యిదు మదిఁ ద్విస్త సుబుద్ధిల సత్త్వం ।
ముదమని నిజకర్తృత్వసముపరి గడుకొని యనమను సెంపుము ముదిముగ గో

|| జగత్తులందును జగత్తులందును || జగత్తులందును జగత్తులందును ||
 జగత్తులందును జగత్తులందును జగత్తులందును జగత్తులందును ||

జగత్తులందును జగత్తులందును జగత్తులందును జగత్తులందును ||

|| జగత్తులందును జగత్తులందును || జగత్తులందును జగత్తులందును ||

జగత్తులందును జగత్తులందును జగత్తులందును జగత్తులందును ||

యాశ్చర్యోపార్జనక్త । స్థావ నిష్కలపాఠో రక్షణః ।

కర్మాక్షేపతి బర్హదేశా । తార్తాం కోపి సప్యచ్చరి శేషా ॥ భా ॥

౧౧

ధన మూర్తిం దేవ వటకే మనుజుడు । దేవపరివారమునకుఁ బ్రియపాత్రుఁడు ।
మనినఁ బదవ బర్హదేశాయముతో । మహాబాహు రెవరు నింట సతపితో గ్రో

యాశ్చ త్వరణా నివసతి దేశే । తావత్త్వచ్చరితుశ్చరి శేషా ।

గతవతి పాయా దేశవామౌ । భార్యా బిశ్వత్త తస్మిన్మాతౌ ॥ భా ॥

౧౧

అనలము నిలిచెడు వటకే లేనువున । నరయను నీ నేమంటును గృహమన ।
జన ననిము కా యోపాయుంబున । జాయ భయంపడు నీచనువుం గనగ్రో

అర్థమనగం కావయ నిర్మలం । స్వస్తి కర తస్మై శరణం ॥
 పుత్రైర్దామి దనకామం కీరి । పతి । పతి । పతి ॥ ౪౭ ॥

కన మది పనిశము నర్థ మనర్థము । కనబడ వందు మెదక సుఖలేశము ।
 ధనులకు భయ మగుఁ గొడుకులవలనన్ । దగువిధ మియ్యది యగునలెడలన్ ॥ ౪౮ ॥

కాల స్థావ త్కీర్తిదానక । స్వరుణ స్థావ త్కనుశీనకః ॥
 భృగ్గ స్థావ చ్చింతానకః । పరమ బ్రహ్మణీకోపి న పక్షః ॥ ౪౯ ॥

కాలుం డాటల నానకుండగు । కాలారక్తంజై తరుణుడు దగు ।
 వాలెడి చింతల ముదునలి చిక్కును । బ్రహ్మసక్తు యుగాదెవ్వండును ॥ ౫౦ ॥

కా తే కాంతా కస్తేపుత్రః । స్వంసారోఽయ మరీచ విచిత్రః ।

కస్య త్వం కా మత ఆయాత । స్తత్త్వం చింతయ తదిహ క్రాతః ॥ ౪౭ ॥

౪౮

ఎచ్యతే నీసతి? నీకొడు కెవ్వఁడు? ఈ సుసారము చిత్రం బగు గడు
సెవ్వనివాడవు? వచ్చితి పెక్కడ! నెడలుచు? దలపుము తత్త్వము దమ్మఁడ!

సత్సంగ త్వే నిస్సంగత్వం । నిస్సంగ త్వే నిర్లోభాత్వం ।

నిర్లోభాత్వే నిశ్చలతత్త్వం । నిశ్చలతత్త్వే జీవాత్మ్యైః ॥ ౪౮ ॥

౪౯

అగు సత్సంగత నిస్సంగత్వము తగు నిస్సంగత నిర్లోభాత్వము
ఒగి నిర్లోభాత నిశ్చలతత్త్వము ఒడవును దానం జీవాత్మ్యముగో!

వేయనీ గతే కః శామవిశార । క్షు-మృ-నీర కః శామారః
 మీన విత్తే కః పరిపారో! జ్ఞాతే తత్త్వే కన్యంసారః॥ ౪౪॥

౧౦॥

కన వయ సేగిన మరుపనీ యెచటిది? ఘనరస మింకిన నిక సర సేచటిది?
 కనము దణింగిన బరిజన మెచటిది? తత్త్వము తెలిసిన సంస్కృతి యెచటిది?॥

మృతుడు భగవదానందగర్వం । భారతి నిమిష శా-ల స్వర్వం

మాయామయ మిద మభిలం హిత్యా! బ్రహ్మపదం త్వం ప్రవిశ విదిత్వా॥౪౫॥౧౧

భగవద్రూపనగర్వము మామము! కొను నాక్షణమునఁ గాఢుడు వర్వము!
 ఘనాయామ! నిఖిలముఁ పాయము! కనుగొని బ్రహ్మపదంబును బొందుము॥

རྒྱལ་ལའང་འབྲུག་ལའང་། འཕེལ་བྱེད་ལྟར་ ལའང་འབྲུག་ གཤམ་ལྟར་འབྲུག་ ལྟར་
 འབྲུག་རྒྱུ་མཐོང་ལའང་ རྒྱེལ་ལའང་ འཕྲོད་ལའང་ ལྟར་ལའང་ འབྲུག་ ལྟར་ལའང་
 རྒྱལ་ ལའང་ རྒྱལ་ལྟར་ ལྟར་ལྟར་ལྟར་ ལྟར་ ལྟར་ལྟར་ ལྟར་ ལྟར་ལྟར་ ལྟར་ ལྟར་ལྟར་
 ལྟར་ ལྟར་ལྟར་ ལྟར་ ལྟར་ལྟར་ ལྟར་ ལྟར་ལྟར་ ལྟར་ ལྟར་ལྟར་ ལྟར་ ལྟར་ལྟར་

རྒྱལ་ལྟར་ འབྲུག་ལྟར་ལྟར་ ལྟར་ལྟར་ ལྟར་ ལྟར་ལྟར་ ལྟར་ ལྟར་ལྟར་ ལྟར་ ལྟར་ལྟར་
 ལྟར་ ལྟར་ལྟར་ ལྟར་ ལྟར་ལྟར་ ལྟར་ ལྟར་ལྟར་ ལྟར་ ལྟར་ལྟར་ ལྟར་ ལྟར་ལྟར་
 ལྟར་ ལྟར་ལྟར་ ལྟར་ ལྟར་ལྟར་ ལྟར་ ལྟར་ལྟར་ ལྟར་ ལྟར་ལྟར་ ལྟར་ ལྟར་ལྟར་
 ལྟར་ ལྟར་ལྟར་ ལྟར་ ལྟར་ལྟར་ ལྟར་ ལྟར་ལྟར་ ལྟར་ ལྟར་ལྟར་ ལྟར་ ལྟར་ལྟར་

అంగం గళితం కలితం ముండం । దశశవిహీనం జాతం తుండం
 వృద్ధో యాతి గృహీత్వా దండం । తదపి న ముంచ త్యాజాపిండం॥ భజః ౧౬।

గళితాంగంబున ముండవలితమునఁ బలువరుసలు లేనట్టి ముఖంబున ।
 మెలఁగిన సతివృద్ధి దూనుచు దండముఁ జలియింపదు గద యాజాపిండము॥గో॥

అత్రే జహ్నుః పృథేః కాశూ । రాత్రౌ చురుకనకుర్పితజాశుః ।
 కరతలభిక్ష స్తరుతలవాన । స్తదపి న ముంచ త్యాజాపాశః॥ భజః॥ ౧౭।

పరున కెదుట శిఖ, పెనుకను రవి, నిశ! వరచురుకార్పితజానువులు న్నెసఁ
 గరమున బిచ్చముఁ, దరుతలవాసముఁ గలిగినను విడువ దాశాపాశము॥గో॥

శురులే గంగాసాగరగతుశం । ప్రళయపరిపాలన మఖవా దానం ।
జ్ఞానవిహీన స్వర్వమతేన । ముక్తిం నళవతి జన్మకతేన॥ భజ॥

౧౩

జనరించిన గంగాంబుధిగమనము । ఘనతానములను ప్రళయల ననిశముఁ
గన లే దజ్ఞుడు ముక్తి పదంబును । జనితేతమున నేమతమున నెడను గో ।

శురమందికతదుమూలనివాస । శృంగార భూతల సుతనం వానః ।

నర్వచరిగ్రహలోకత్యాగః । కన్య ఘటం నకరోతి విరాగః॥ భజ॥

౧౪

నికముఁ సురపురతరులవాసము । నేల పఱపు మృగచర్మము చేలము ।
దళలపరిగ్రహలోకత్యాగము । నలుపుదు సుఖ మెవ్వనికి విరాగముగో॥ గో॥

యోగోరతోవాః ధోగోరతోవాః । సంకరతోవాః సంకవిహీనోః ।
 యన్యప్రబుధో రమతే చిత్తం । సంకతి సంకతి సంకత్యేవ ॥ ౪౪ ॥ ౨౦॥

యోగయుతుండో సంకయుతుండో । భోగయుతుండో గతసంగుండో ।
 రాగిలు నెరని మనము బ్రహ్మమున । రంజిలు ముక్తి రంజిలు నాతడ కన ॥ ౪౪ ॥ ౨౦॥

భగవద్దీతా కించి దధితా । గంగాజలలవకణికా వీతా ।
 సకృదపి యేన యారాసమర్థా । క్రియతే తస్య యథేన స తర్థా ॥ ౪౪ ॥ ౨౦॥

ఒకకొంచెము శ్రీగీతాపఠనము । సుగి గంగాజలకణికాపానము ।
 ఒకపరి హరిభూజనముం జేసెను । సుశ్రుతిని శః ౨౦ దీక్ష జర్పింపఁడు ॥ ౪౪ ॥ ౨౦॥

పునరపి జననం పునరపి మరణం । పునరపి జన్మనీజరరే శయనం ।
 ఇహ సంసారే బహుదుస్తారే । కృపయాశారే హి మూరారే ॥ భజ ॥ ౨౨ ॥

మరలను జననము మరల న్మరణము । మరల న్మాతృజరరమున శయనము ।
 తరణాశక్యభవాంబునిధిఁ గనన్ । ముగహార! నన్ను గావుము కరుణన్ ॥ గో ॥

రథాకర్పటనిరచితకంఠః । పుణ్యాపుణ్యవిబిక్షితకంఠః ।
 యోగీ యోగనియోజితచిత్తో । కతుతే బాల్మ్యవృక్షవదేవ ॥ భజ ॥ ౨౩ ॥

పథకర్పటకృతకంఠను దాలించి । బాగోగు లేడలు మూర్ఖమున నడిచి ।
 పృథుయోగార్చితమనమునఁ బ్రోక్షుడు । పెంగలివతె బాలునిగతిఁ వోచెను ।

కన్యం కోరికాం కుత ఆదారః । కా మే జననీ కో మే కాతః ।
ఇతి కరిణావితనిజసంసార । స్వర్ణం త్యక్త్వా విచారః ॥ ౪ ॥

ఎక్కడ, పెవడను, వచ్చితి మేలా? । యెవలో జననీజనకులు నా ? ।
నివ్విధమున నిజసంస్కృతి దలపుము । ఎల్లవిషయములు కల యని విడువుము ।

త్వయి మయి సర్వత్రైకో విష్ణుః । శృంగం కుశ్యసీ మ యనహిన్ముః ।
ఈ సమచిత్త స్వర్ణత్ర త్వం । కాంధ స్వచిరా ద్వది విష్ణుత్వం ॥ ౪ ॥

నీయెడ నాయెడ నంతట విష్ణువై నాయెడ నీసున వృథ కోపింతు? ।
నే యచ్యుతరను వలచే నంతట నా యుక్తము సమచిత్తత నూట గో ।

శ్రీశ్రీ మిత్రే పుత్రే బంధాః కుక్షరు యత్నం కలహే సరభాః |
సర్వదీప్తిపి పశ్యాత్తానం | సర్వప్రోత్సాహే భేదజ్ఞానం || భజ ||

అరిమితాత్మజబంధుః పట్టుల | సరపకు మెప్పుడు విగ్రహనంధుల |
బరమాత్మను గనుచు న్నివర్తింప | పదలుము భేదజ్ఞానము నంతల | గో ||

కామం క్రోధం లోభం మోహం | త్యక్త్వాత్మనం పశ్య విమోహం |
అతః జ్ఞానవిహీనా మూఢాః | స్తే పవ్యంతే సరకనికూఢాః || భజ ||

కామముః క్రోధము లోభము మోహము | గడపుచుః బరిశుద్ధాత్మను గాంచుము |
ఏమూఢులు వెలియుట పరమాత్మను | నామూఢులు గంచును సరకంబును || గో ||

గోయం గీతానామసహస్రం । ధ్యేయం శ్రీపతిరూప మజస్రం ।

ధ్యేయం సజ్జనసంగత మనిశం । దేయం దీపజనాయాచ తిర్తహా॥ భజ॥ ౨౮॥

గీతను నామసహస్రముఁ బదువుము । కేశవరూప మెప్పుడు ధ్యానింపుము ।

వీతాఘులసంగతమును జేయుము । విత్తము దీనులకొఱకు మొసంగుము॥గో॥

గురుపరజ్ఞాంబులనిర్భరభక్త । స్సంసారా దచిరా దృఢ ముక్తః ।

అంత్రీయమాశననియమా తేజం । దృక్ష్యసి నిజహృదయస్థం దేవం॥ భజ॥ ౨౯॥

గురుచరణాంబులదృఢభక్తుడవై । త్వంగా వెలయుము భవముక్తుడవై ।

తీరణములను మనమును నియమింపుము । కనుము నిజహృదయమందలిదైవము॥

॥ अथ शिवसंस्तोत्रं ॥ १ ॥

[illegible]

1103

భూమి సుఖా సుఖపై యాకరణుడు , పామరుడు ముక్త్యా రక్షకుడు ,
 కీమచ్చంకరగురుశిష్యవివరిచే బోధితుడై పాండవు నమ్మితి నా॥

శ్రీమచ్ఛాంకరశాంకరసంచయ । కృతమంజరికల నాంధ్రమున మ్రోయుచు ।
 బ్రహ్మనుఁ పారిపాదములఁ గొలుచుచును । విక్రమజేష్ఠుం డనువాదిం చెను॥ గో॥

సంపూర్ణము.

10587

